

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστώμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀρίστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἑσωτερικοῦ :

Ἑτησία . . . δρ. 8,—
Ἑξάμηνος . . . 4,50
Τρίμηνος . . . 2,50

Ἐξωτερικοῦ :

Ἑτησία . . . φρ. 10,—
Ἑξάμηνος . . . 5,50
Τρίμηνος . . . 3,—
Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Λ. 20

Διὰ τῶν Πρακτόρων, Ἑσωτερ. λ. 10. Ἑξωτερ. λ. 15

Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου
τιμῶνται ἑκαστον λεπ. 25

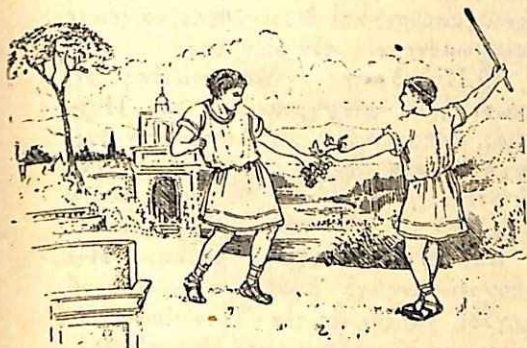
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Εὐριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρθάνειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 18ος

Ἐν Ἀθήναις, 22 Ὀκτωβρίου 1911

Ἔτος 33ον.—Ἀριθ. 47

ΠΕΡΣΕΥΣ Ο ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΗΣ ΓΟΡΓΩΝΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Ποῖος ἦτον ὁ Περσεύς.

Τὸν παλαιὸν καιρὸν, εἰς τὴν ὥραιαν καὶ εὐφορὸν Ἀργολίδα ἐβασίλευαν δύο διδυμοὶ ἀδελφοί· ὁ Ἀκρίσιος καὶ ὁ Προῖτος. Εἶχαν ἀπέραντα λειβάδια καὶ ἀμπέλια, πρόβατα καὶ βόδια, ἄλογα καὶ δούλους, καὶ τέλος πάντων ὅ,τι ἐχρειάζετο διὰ τὴν εὐτυχίαν των· καὶ ὁμοῦς ἐπερνοῦσαν ὁλόκληρον ζωὴν, διότι ἐξηλεύοντο φοβερά. Ἡ ζήλεια των ἤρχισεν ἀπὸ τὴν νηπιακὴν των ἡλικίαν καὶ, ὅταν ἐμεγάλωσαν, καθένας ἐπροσπαθοῦσε νὰ εἰσέκοιται τὸ μερίδιον τοῦ ἄλλου καὶ νὰ κρατήσῃ ὁλόκληρον τὸ βασίλειον διὰ τὸν ἑαυτὸν καὶ μόνον. Οὕτως εἰς τὴν ἀρχὴν ὁ Ἀκρίσιος ἐξεδίωξε τὸν Προῖτον. Αὐτὸς ἔφυγε μακράν, ἐπέρασε ὁλάσσας καὶ κατόπιν ἐπέστρεψε φέρων μαζί του ξένους στρατιώτας, τοὺς Κύκλωπας, καὶ ὡς σύζυγον μίαν ξένην βασιλοπούλαν. Καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τῶν Κυκλώπων κατέρωθε καὶ αὐτὸς νὰ διώξῃ τὸν Ἀκρίσιον.

Ἡ ἔρις μεταξὺ τῶν διδύμων διήρκεσε πολὺν καιρὸν καὶ ἐπιτέλους κατέληξεν εἰς μίαν διανομήν. Ὁ Ἀκρίσιος ἐπῆρε τὸ Ἄργος καὶ τὸ ἡμισυ τῆς Ἀργείας χώρας· ὁ Προῖτος τὸ ἄλλο ἡμισυ καὶ τὴν Τίρυνθα.

Ὁ Προῖτος, βοηθούμενος ἀπὸ τοὺς Κύκλωπας του, ἔκτισε τότε περίξ τῆς

Τίρυνθος πελώρια τειχὴ ἀπὸ μεγάλους ὀγκολίθους, τῶν ὁποίων ἴχνη σώζονται ἕως σήμερον. Ὁ Ἀκρίσιος ὁμοῦς δὲν ἔκαμνε σχεδὸν τίποτε, διότι δὲν ἦτο καλὸς βασιλεὺς. Μίαν ἡμέραν τὸν ἐπεσκέφθη ἕνας μάντις, ὁ ὁποῖος τοῦ ἐπροφῆτευσεν μεγάλης συμφορᾶς.

—Ἐπειδὴ ἐξηγέρθης ἐναντίον τῶν συγγενῶν σου, τῷ εἶπε, τὸ ἴδιόν σου αἷμα θὰ ἐξεγερθῇ ἐναντίον σου· καὶ ἐπειδὴ ἡμάρτησας κατὰ τῆς οἰκογενείας σου, διὰ τῆς οἰκογενείας σου θὰ τιμωρηθῇς. Ἡ θυγάτηρ σου Δανάη θάπονησῃ υἱόν, ὁ ὁποῖος θὰ σὲ καταστρέψῃ. Αὕτῃ εἶνε ἡ ἀμετάτρεπτος ἀπόφασις τῶν θεῶν.

Ὁ Ἀκρίσιος ἐτρόμαξεν, ἀλλ' ἀντὶ νὰ καλλιτερεύσῃ, ἔγινε χειρότερος, σκληρότερος παρὰ ποτὲ καὶ, διὰ νὰ μὴν ἐκπληρωθῇ ὁ χρησμός, ἐκλείσσει τὴν ὥραιον του θυγάτηρα Δανάην εἰς ἓν ὑπόγειον μὲ τοιχώματα χάλκινα. Ὁ Ζεὺς ὁμοῦς, ὁ πατὴρ τῶν θεῶν καὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐλυπήθη τὴν φυλακισμένην, τὴν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν φυλακὴν τῆς ὑπὸ μορφήν χρυσοῦς βρογχῆς καὶ τῆς ἐχάρισεν ἕνα υἱόν· ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἦτο ὁ Περσεύς.

Εἰς τὴν θεῶν τοῦ ὥραιότατου βρέφους, κάθε ἄλλος ἀπὸ τὸν βασιλεῖα Ἀκρίσιον θὰ ἐμαλάσσειτο αὐτὸς ὁμοῦς δὲν ἤσθάνθη τὸν παραμικρὸν οἶκτον. Ὡδήγησε τὴν κόρην του μὲ τὸ παιδί τῆς εἰς τὴν παραλίαν καὶ τοὺς ἐπέβιδασεν εἰς μίαν μεγάλην κόφφαν, τὴν ὁποίαν ἐρρίψεν εἰς τὴν θάλασσαν, εἰς τὸ ἔλεος τῶν κυμάτων καὶ τῶν ἀνέμων. Ὅλοι οἱ παρευρισκόμενοι εἰς αὐτὴν τὴν σκηνὴν, βλέποντες ἐκδιωκομένους οὕτω τοὺς δύο δυστυχεῖς, ἔκλαιον, — ὅλοι, ἐκτὸς τοῦ Ἀκρίσιου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Ὁ Περσεὺς εὐρίσκει θετὸν πατέρα.

Ἡ κόφφα ἐσπρώχοντο ἀπὸ τὸν ἄνεμον. Μία νύκτα καὶ μία ἡμέρα ἐπέρασαν ἔτσι. Ποσὸν μακρὰ ἐφάνησαν εἰς τὴν Δανάην! Ἐπειτα ἄλλη μία νύκτα καὶ ἄλλη μία ἡμέρα, χωρὶς νὰ παρουσιασθῇ ἐμπρός των ξηρά. Τὸ παιδί ἐκοιμᾶτο ἡσυχᾶ, ἡ δὲ δυστυχὴς μητέρα, ἐξητλημένη ἀπὸ τὴν πείναν καὶ τὰ δάκρυα, ἀπεκοιμήθη ἐπιτέλους καὶ αὕτη.

Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἀφύπνισθη ἀποτόμως, διότι ἡ κόφφα ἐσταμάτησε μ' ἕνα τράνταγμα. Ἐσήκωσε τὰ μάτια καὶ εἶδεν ἐπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι τῆς ὑψηλοῦς βράχους, κοκκινισμένους ἀπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δύνοντος ἡλίου, καὶ γύρω τῆς σκο-

«Εἶμαι ἡ Παλλὰς Ἀθηνᾶ...» (Σελ. 375, στ. α'.)

πέλους σκεπασμένους από άφρους. "Εκράζε βοήθειαν και βοήθεια της ήλθεν: ένας άνθρωπος με μεγαλοπρεπές ανάστημα, επρόβαλεν από τούς βράχους ν' επρωχώρησε προς αυτήν.

Εφορούσε μανδύαν από χονδροειδές ύφασμα και ένας μεγάλος πέτασος έκλαιζε το πρόσωπόν του. Είς το χέρι του έκρατοῦσεν ένα τριδόντο καμάκι διά να τρυπᾷ τὰ ψάρια και εἰς τὸν ὠμόν του εἶχε ριγμένον ένα δίκτυ. Ἀφισε τὸ καμάκι του, ἐστάθη παρὰ τὴν βᾶσιν ἐνὸς βράχου και ἀπὸ ἐκεῖ ἐβρίφη τὸ δίκτυ του με τὸσην ἐπιτηδειότητα, ὥστε κατῶρθωσε νάνασῃ τὴν κόρην με τὸς ἐπιβάτας της εἰς τὴν ἀμμουδιὰν ποῦ ἀπλώνετο μετὰ τῶν σκοπέλων. Κατόπιν ἐβοήθησε τὴν Δανάην νὰ ἐξέλθῃ ἀπὸ τὸ παράδοξον πλοῖον της και τῆς εἶπε:

— Ποῖα εἶσαι και ἀπὸ ποῦ ἐρχεσαι; βεβαίως θὰ εἶσαι βασιλοπούλα και αὐτὸ τὸ παιδί δὲν εἶνε ἀπλοῦς θνητός.

Λέγων αὐτά, ἐδειχνε τὸ ωραιότατον βρέφος, τοῦ ὁποῖου τὸ πρόσωπον ἐλαμπεν ὡς τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς.

Ἄλλ' ἡ Δανάη ἐκλαίε με λυγμούς.

— Πέ μου, τὸν ἠρώτησεν, εἰς ποῖαν χώραν στέλλει ἡ τύχη ἐμὲ τὴν δυστυχῆ, και εἰς ποῖους ἀνθρώπους;

— Ἡ νῆσος αὐτὴ, τῆς ἀπεκρίθη, ὀνομάζεται Σέριφος· ἐγὼ εἶμαι Ἑλλην. Ὁ βασιλεὺς Πολυδέκτης εἶνε ἀδελφός μου, ὀνομάζομαι δὲ Δίκτυς ὁ Γριπεύς, διότι ψαρεύω εἰς τὴν παραλίαν.

Ἡ Δανάη τότε ἐγονάτισε, τοῦ ἀγκάλιασε τὰ γένατα και τὸν ἰκέτευσε:

— Διμήσου, ξένη, μιὰ βασιλοπούλα και τὸ παιδί της, ποῦ ἐγεννήθη ἀπὸ ένα θαῦμα. Δὲν θὰ σοῦ γίνω βάρος· πάρε με εἰς τὸ σπίτι σου νὰ σοῦ δουλεύω· ξεύρω νὰ κεντῶ και νὰ ὑφαίνω, καλλιτέρ' ἀπὸ ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ τόπου μου.

Ὁ Δίκτυς ὅμως τὴν διέκλυσε, τὴν ἐσήκωσε και τῆς εἶπε:

— Κόρη μου, εἶμαι γέρος και τὰ μαλλιά μου ἄσπρισαν· δὲν ἔχω παιδιὰ νὰ χαίρωμαι εἰς τὸ σπίτι μου. Ἐλα μαζί μου. Ἡ γυναῖκά μου θὰ σὲ δεχθῇ σὰν κόρη της και αὐτὸ τὸ παιδί θὰ εἶνε ὁ ἀγαπητὸς ἐγγονός μας.

Ἡ Δανάη ἐνεοαρρύνθη ἀπὸ αὐτὰ τὰ λόγια και ἠκολούθησε τὸν ἀγαθὸν ἀλιέα Δίκτυν. Καὶ ἔμεινε δεκαπέντε ὁλόκληρα χρόνια εἰς τὸ σπίτι του, ὅπου αὐτὸς και ἡ γυναῖκά του τὴν εἶχαν πράγματι ὡς θυγατέρα των.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Θεὸς ὄνειρος.

Ὁ υἱὸς τῆς Δανάης ἦτο τώρα πανεύμορφος ἐφηβός και ἐταξείδευσεν εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν ἡρώων χάριν ἐμπορίου ἀπὸ νῆσου εἰς νῆσον. Ἡ μητέρα του τὸν ἔλεγε Περσέα· ὅλοι ὅμως οἱ κάτοικοι τῆς Σερίφου ἐπίστευαν, ὅτι δὲν ἦτο υἱὸς θνητοῦ ἀνθρώπου

και τὸν ὀνόμαζον υἱὸν τοῦ Διός, τοῦ βασιλέως τῶν ἀθανάτων. Πραγματικῶς, ἂν και μὲν δεκαπενταετής, ὑπερέβαινεν κατὰ μίαν κεφαλὴν τὸν ὑψηλότερον κάττικον τῆς νῆσου·

εἰς τὸν δρόμον, εἰς τὴν πάλιν, εἰς τὴν πυγμαχίαν ἢ τὸ ἰσχυρότερος και κανεῖς δὲν ἐρριπτεν ἐπιτηδειότερα ἀπὸ αὐτὸν τὸν δίσκον ἢ τὸ ἀκόντιον, κανεῖς δὲν ἐχειρίζετο καλλιτέρα τοῦ τὴν κώπην οὔτε ἐπαίξε γλυκύτερα τὴν λύραν.

Τέλος πάντων διεκρίνετο εἰς ὅλας τὰς ἀνδρικές ἀσκήσεις και τὰς τέχνας.

Ἐκτὸς τούτων, ἦτο ἀνδρεῖος και χρηστός, εὐπροσήγορος και εὐγενής, διότι ὁ ἀγαθὸς γέρον Δίκτυς τὸν εἶχεν ἀνατρέψῃ καλά. Εὐτυχὴς! διότι ἡ Δανάη και ὁ υἱὸς της διέτρεξαν ένα μεγάλον κίνδυνον, ὁ δὲ Περσεὺς ἐχρειάσθη ὅλα του τὰ προτερήματα διὰ νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν μητέρα του και τὸν ἑαυτὸν του.

Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Δίκτυος, ὁ βασιλεὺς τῆς νῆσου Πολυδέκτης, δὲν ἦτο καλὸς ἀνθρώπος ὅπως ὁ Δίκτυς· ἀπεναντίας ἦτο πλεονέ-

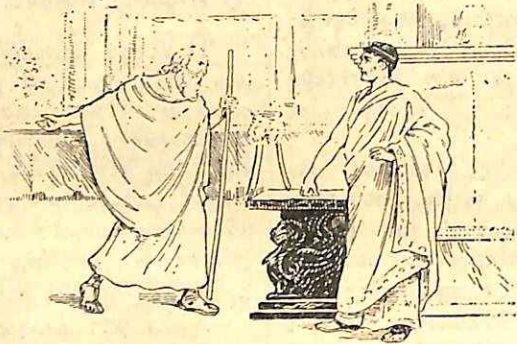
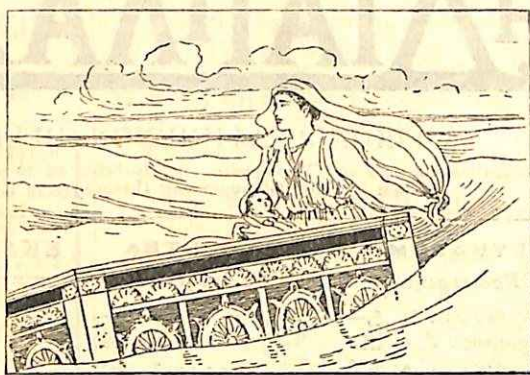
κτης, πανούργος και σκληρός. Ὅταν εἶδε τὴν ὡραίαν Δανάην, ἠθέλησε νὰ τὴν νυμφευθῇ. Ἡ Δανάη ἠρνήθη, διότι δὲν τὸν ἀγαποῦσε και διότι ἠθέλε νὰ μείνῃ ἀφωσιωμένη εἰς τὸν υἱὸν της.

Ὁ Πολυδέκτης ἔγινε μανιῶδης και, ἐπωφεληθεὶς μιᾶς ἀπουσίας τοῦ Περσέως, ἤρπασεν ἀπὸ τὸν Δίκτυν τὴν δυστυχῆ Δανάην, λέγων: «Ἄν δὲν θέλῃς νὰ γίνῃς γυναῖκά μου, θὰ γίνῃς δούλη μου!»

Καὶ ἡ Δανάη ἔγινε δούλη. Ἦτο ὑποχρεωμένη νὰ βγάξῃ νερόν ἀπὸ τὴν πηγάδι, νὰ λείθῃ εἰς τὸν μύλον· ἴσως μάλιστα τὴν ἀλυσόδεσαν και τὴν ἐκτυποῦσαν, ἐπειδὴ δὲν ἠθέλε νὰ ὑπανδρευθῇ τὸν κακὸν βασιλέα.

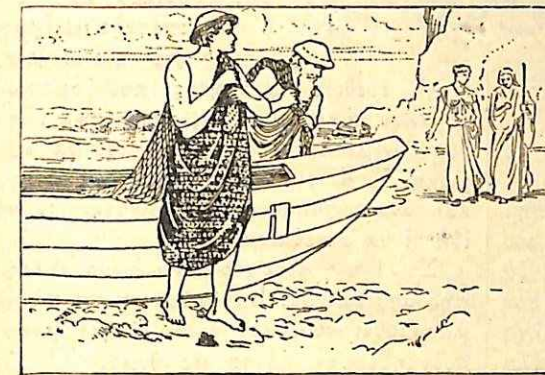
Ὁ Περσεὺς εὐρίσκετο τότε μακρὰν, εἰς τὴν Σάμον και δὲν ἐγνώριζε διόλου τὴν ἀθλίαν τύχην τῆς μητέρας του. Μίαν ἡμέραν ὅμως, ἐκεῖ εἰς τὴν Σάμον, ἐνῶ ἐφόρτωναν τὸ πλοῖόν του, ὁ Περσεὺς ἐπλανᾶτο εἰς τὴν σιάν ἐνὸς δάσους και διεσκέδαζε. Κουρασθεὶς, ἐκάθησεν εἰς τὴν γλόην και ἀπεκοιμήθη. Τότε δὲ εἶδεν ένα παράδοξον ὄνειρον.

Μία γυναῖκα ἤρχετο πρὸς αὐτὸν μεσ' ἀπὸ τὸ δάσος. Ἦτο ὑψηλή, ὑψηλοτέρα ἀπὸ τὸς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἐκτάκτως ὡραία, με μεγάλα γλαυκὰ μάτια, φωτεινὰ και διαπεραστικά, γεμάτα ὅμως γλυκύτητα και καλωσύνην. Εἰς τὴν κεφαλὴν ἐφορούσε κράνος και εἰς τὴν χεῖρα ἐκρατοῦσε δόρυ. Ἀπὸ τὸς ὤμους της ἐκρέματο, ἐπάνω ἀπὸ τὸν πόδερά της κινουμένης τῆς χιτῶνα, δέρμα τράχου, σκεπασμένον με ἀσπίδα χαλκίνην, σιλπινῇ ὡς καθρέπτης. Ἐστάθη κ' ἐκύταξε τὸν Περσέα με τὰ μεγάλα της φωτεινὰ μάτια· ὁ δὲ Περσεὺς παρετήρησεν ὅτι δὲν ἐκινουντο οὔτε τα βλέφαρά των οὔτε οἱ βολβοὶ των. Καρφωμένα ἐπάνω του, ἐφαίνοντο ὡς νὰ ἐδιάβαζαν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν του πᾶν ὅ,τι εἶχε σκεφθῇ ἢ ἐπι-

θυμήσῃ ἀφ' οὗτου εὐρίσκετο εἰς τὸν κόσμον. Ὁ Περσεὺς ἐχαμήλωσε τὰ ἰδικά του, τρέμων και κοκκινίζων, ὅσον τοῦ ὠμιλοῦσεν ἡ θαυμασία ἐκείνη ἀγνωστος:

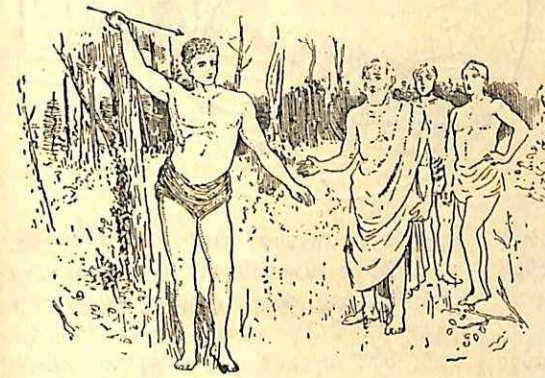
— Εἶμαι ἡ Παλλὰς Ἀθηνᾶ, γνωρίζω ὅλας τὰς σκέψεις τῶν ἀνθρώπων και εἰμπαρῶ νὰ ξεχωρίζω τὰς κακίας των ἀπὸ τὰς ἀρετάς των. Ἀποστρέφομαι τοὺς κακούς, τοὺς μοχλοθρούς, τοὺς ραθύμους, και ἂν εὐτυχῶν κάποτε, προσωρινῶς, δὲν εἶνε ἀπὸ ἐμέ. Ἀπεναντίας εἰς τὰς ἡρώϊκας ψυχὰς χαρίζω ἀκόμη μεγαλύτερον ἡρωϊσμόν και παρέχω τὴν βοήθειαν τῆς δυνάμεώς μου εἰς ἐκείνους ποῦ εἶνε ἀνδρείοι. Αὐτοὶ εἶνε οἱ Ἥρωες, οἱ υἱοὶ τῶν Ἀθανάτων. Εὐτυχῶν και αὐτοὶ, ἀλλὰ διαφορετικὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους, τοὺς κακούς, διότι ἐγὼ τοὺς ὁδηγῶ διὰ δυσ-

κόλων ἀτραπῶν νὰ πολεμοῦν τοὺς Τιτᾶνας και τὰ Τέρατα, ἐχθρούς των θεῶν και τῶν ἀνθρώπων. Εἰπέ μου τώρα, Περσεῦ, ποῖον ἢ τύχην σοῦ φαίνεται πλέον ζηλευτή;

Εἰς ταῦτα ὁ Περσεὺς ἀπεκρίθη ἀδιστακτικῶς:

— Προτιμότερον νὰποθᾶν, κανεῖς εἰς

τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του, ἐπιδιώκων τὴν δόξαν μιᾶς λαμπρᾶς ὑστεροφημίας, παρὰ νὰ ζῇσι χωρὶς νὰ σκεπτεται, ὅπως τὰ ζῆα, και νὰποθᾶν ἀγνωστος και περιφρονημένος.

Τότε ἡ θεὰ, γελαστή, ὤψωσε τὴν ἀσπίδά της.

— Κύτταξε, Περσεῦ, εἶπεν· θὰ ἐτολμοῦσες νὰψηφῇς ένα Τέρας σὰν αὐτὸ και νὰ τὸ σκοτώσῃς, διὰ νὰ βάλω τὸ κεφάλι του ἐπάνω εἰς τὴν ἀσπίδά μου;

(Ἔπεται συνέχεια)

Μετάφρασις

ΓΡΗΓ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΜΙΚΡΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

Ἀγαπητοί μου,

ΝΟΡΙΖΕΤΕ βέβαια τί ὀνομάζει ὁ λαὸς «μικρὸ καλοκαιράκι»: Τὰς ὥραιας ἡμέρας τοῦ φθινοπώρου, μετὰ τὰ πρωτοδόρυα και τὸ πρῶτον κάποτε ψυχρὸς τοῦ Σεπτεμβρίου, αἱ ὁποῖαι πολλάκις παρατείνονται μέχρι τοῦ Ἀγίου Δημητρίου. Ὅταν δὲ ὑπερβαῖν και αὐτὸ τὸ ὅριον, τότε, νομίζω, τὸ «μικρὸ καλοκαιράκι» ὀνομάζεται και... «γαϊδουροκαλόκαιρο».

Δὲν εἰςῆρω, ἂν τὸ ἐφετινὸν μας «μικρὸ καλοκαιράκι» θὰ γίνῃ «γαϊδουροκαλόκαιρο», ἂν ὁ θαυμάσιος αὐτὸς καιρὸς θὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκόμη πολὺ. Ἀλλὰ τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι εἴχαμεν μακρὰν σειράν ἡμερῶν ποῦ μᾶς ἐνθούριζαν, ὅχι πλέον τὴν ἀνοιξιν, ἀλλὰ τὸ θέρος. Οἱ ἀγαθοὶ Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἐπιστρατεύσῃ ἀπὸ τόσον ἐνωρίς τὰ ἐπανωρόρια των, τὲς φανελλες των, τὰ «χειμωνιάτικα» των, εὐρέθησαν ἔξαρνα ἡναγκασμένοι νὰ «ἐλαφρώ-

σουν» διὰ νὰ μὴ σκάσουν ἀπὸ τὴν ζέστην. Μετὰ τὸ δίκυρον των δ' ἐξεπλήσσοντο οἱ ἄνθρωποι, βλέποντες τὴν ἐπιστροφήν τοῦ καλοκαιριοῦ «μετὰ τὰ ὅλα του», ἐκεῖ ποῦ ἐφοβήθησαν μίαν στιγμήν ὅτι... θὰ ἐχιόνιζε και μέσα εἰς τὴν πόλιν!

Ἐκείνας τὰς ἡμέρας τοῦ πρῶτου ψυχρῶς, ὅλοι ἔλεγον: «Ἄ! τί φοβερὸν χειμῶνα θὰ ἔχωμε και φέτος! Τὰ ἴδια τὰ περσινά». Καὶ ἔτρεμαν μόνον μετὰ τὴν ἰδέαν... Κατόπιν, ὅταν ὁ Ὀκτώβριος ἄρχισε νὰ ὀνοιάζῃ τόσον μετὰ τὸν Ἰούνιον, ἔλεγον: «Φαίνεται, ὅτι φέτος ἔστι θὰ τὸν περάσωμε ὅλο τὸ χειμῶνα. Φυσικά, ὅστερ' ἀπὸ τὸ κακὸ ποῦ ἔκαμε πέρσι! Μία σου και μία μου!...» Τέλος πάντων, ἀδιόρθωτοι αἰωνίως αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι! Θέλουν και καλὰ νὰ βγάξουν συμπεράσματα ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ δὲν βγαίνει τίποτε.

Διότι τί βγαίνει, και ποῖος ξέρει τί εἴμπαρῇ νὰ εἶνε ὁ ἐρχόμενος χειμῶν ἀπὸ ὀλίγας ἐκτάκτως ψυχρᾶς, ἢ ἀπὸ ἄλλας τόσας ἀσυνήθως θερμᾶς ἡμέρας τοῦ φθινοπώρου; Αἱ πλέον ἀβάσιμοι προφητεῖαι εἶνε αἱ μετεωρολογικαί.

Ἐν ταῦτοις οἱ μετεωρολόγοι παρατηροῦν ὅτι και φέτος ὁ χειμῶν — ὅχι βέβαια μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας — θὰ εἶνε πολὺ βαρὺς, διότι ὁ ἥλιος ἐξακολουθεῖ νὰ παρουσιάζῃ πολὺ μεγάλαν κηλίδαν (και εἶνε παρατηρημένον, ὅτι οἱ κηλίδες τοῦ ἡλίου προκαλοῦν ψυχὴν και παγε-

τούς). Ἐπειτα εἶνε και οἱ κομήται. Μετὰ τὸν Χάλλεϋ, τὸν φοβερόν και τρομερόν, ὁ Μπροῦξ. Λέγουν δὲ ὅτι και οἱ κομήται ἀναστατώνουν τὴν γῆνιν ἀτμόσφαιραν και προξενοῦν μεγάλας καιρικὰς ἀνωμαλίας.

Εἶδατε, ἀλήθεια, αὐτὸν τὸν κομήτην τοῦ Μπροῦξ; Κἀκεῖ πρῶτ', αὐτὰς τὰς ἡμέρας, ἐφαίνεται ἄνωθεν τοῦ Ἰμηττοῦ, πλησίον τῆς Ἀφροδίτης. Εἶχεν οὖρον ἀρκετὰ μεγάλην — δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον πόσων μοιρῶν, — και ὁ πυρὴν του ἐλαμπεν ὡς ἄσπερ δευτέρου μεγέθους. Ἐνα πρῶτ' ἐσηκώθηκα κ' ἐγὼ διὰ νὰ τὸν ἰδῶ, ἀλλ' ἦτο, φαίνεται, πολὺ ἀργά, διότι, μολοντόν ὁ ἥλιος δὲν εἶχεν ἀνατείλῃ, ὅλα τὰς τρεῖς εἶχαν σῶσῃ και μόλις διεκρίνετο ὁ Ἀδρυεινός. Ἄν ὅμως δὲν κατῴρωσα νὰ ἰδῶ τὸν νέον αὐτὸν ἀλήτην τοῦρανοῦ, εἶδα κατὰ ἄλλο, ἴσως ὡραιότερον: τὴν φθινοπωρινὴν ἐκείνην χαλαρὴν τῶν Ἀθηνῶν, ἡ ὁποία προσιώνει μίαν ἀπὸ τὰς λαμπρότερας ἡμέρας. Οὕτῃς ἴχνος νέφους εἰς ὅλον τὸ στερώμα, οὔτε ἴχνος ομίχλης εἰς τὴν γῆν. Μία διαυγεστάτη, κρυσταλλίνη ἀτμόσφαιρα περιέλουε τὴν λευκὴν πόλιν, μέσα εἰς τὴν ὁποῖαν ὅλα ἐφαίνοντο θαυμασίως ἐξιδανικευμένα. Ὁ ὀρίζων τῆς ἀνατολῆς τὴν ὥραν ἐκείνην ἦτο χρυσογάλανος πρὸς τὸ ἰόχουν, ἀπέναντι δὲ ὁ δυτικὸς ἀπετελεῖτο ἀπὸ μίαν ζώνην γλυκυτάτου ἀνοιξοπρασίνου, τὴν ὁποῖαν ἐκрасπέδωνε μία ἄλλη λεπτοτέρα τριανταφυλλιά. Καμμία πνοή, δὲν ἐμνεῖτο οὔτε φύλλον. Γαλήνη, ἡσυχία, μαγεία...

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

ΕΠΟΧΗ

Φύλλα φθινοπώρου

3

Κύτταξε, παντοῦ 'ς τὸ χῶμα κάσονται τὰ φύλλα στῶμα κ' ὅ,τι ἀγέρως θὰ φύσῃ κατ' ἐκεῖ θὰ τὰ σκόρπισῃ.

Ἀπ' τοὺς κλάδους των κομμένα και κατάχαμα ριγμένα, τέτοια τύχη πάντο' ἔχουν: νὰ μὴ ἐέρουνε ποῦ τρέχουν.

4

Τὸ φθινόπωρο δακρύζει και γιὰ κύττα: Ψιχάλιζι κ' ἡ ψυχάλα του, σὰν δάκρυ, ἀργοπέφτει ἀπ' ἄκρην ὡς ἄκρην.

Και τ' ὁλόδροσο ἀγαράκι ἀπαλὰ φυσάει λιγάκι κ' ἡ ψυχάλα, σὰν τὸ δάκρυ, σταματάει ἀπ' ἄκρην ὡς ἄκρην.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ

Ο ΑΛΟΥΠΗΣ ΚΑΙ Ο ΚΟΥΝΕΛΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑΚΙ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ

ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΑ ΠΑΙΔΙΑ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ' (Συνέχεια και τέλος)

Ἡ κυρά-Χελώνα, ἀνύποπτη, ἐξακολουθοῦσε νὰ σέρνεται, ὅταν ὁ κύρ Ἀλούπης σκύβει, τὴν τσακώνει ἀπὸ τὴν οὐρὰ καὶ τὴν γώνει μέσα εἰς τοσουδάκι. Ἐπειτα τὸ δένει καλὰ μ' ἓνα σχοινί, τὸ φορτώνει εἰς τὸν ὄμο του καὶ φεύγει γιὰ τὸ σπίτι.

Τοῦ κάκου ἡ κακομοῖρα ἡ κυρά-Χελώνα κλωτσῶσε, σπαρτάριζε καὶ ξεσώνιζε μέσα εἰς τοσουδάκι. Ὁ κύρ Ἀλούπης δὲν ἀκούγει τίποτε καὶ ἐξακολουθοῦσε νὰ τρέχει πρὸς τὸ σπίτι του.

Μὰ πού ἦταν λοιπόν 'ς αὐτὸ τὸ ἀνομεταξὺ ὁ κύρ Κουνέλης καὶ τί ἔκαμνε; Ἐ, δὲν ἦταν καὶ πολὺ μακριά!..

Ὁ μεγάλος αὐτὸς κύριος, τὸ χαριτωμένο πλάσμα μὲ τὰ μακριὰ αὐτιά, ὁ πηδουλιώτης μὲ τὰ διασκεδαστικὰ λόγια καὶ καμώματα, ὁ φίλος μας κύρ Κουνέλης ἐπιτέλους, ἐκάνητο αὐτοπροσώπως μέσα εἰς τοὺς θάμνους, εἰς τὴν ἄκρην τοῦ μεγάλου δρόμου, καὶ ἄμα εἶδε τὸν κύρ Ἀλούπη νὰ ἐρχεται συλλογίσθηκε εὐθὺς τί ζωντανὰ μπόρουσε νὰ ἔχη μέσα 'ς ἐκεῖνο τὸ τοσουδάκι.

Ἀλλὰ ὅσο συλλογίζονταν, τόσο δὲν μπόρουσε νὰ τὸ καταλάβῃ, — ὅσο ἔψαχνε, τόσο δὲν μπόρουσε νὰ τὸ βρῇ! Ἐντοσούτω ὁ κύρ Ἀλούπης ἐξακολουθοῦσε νὰ τρέχει καὶ ὁ κύρ Κουνέλης, κορμμένος εἰς τοὺς θάμνους, ἔκαμνε διαφόρους ὑποθέσεις. Ἐπιτέλους ἐσκέφθη, ὅτι ὁ κύρ Ἀλούπης δὲν εἶχε κανένα δικαίωμα νὰ κάμνῃ πράγματα πού οἱ ἄλλοι δὲν τὰ κατὰλαβαν, καὶ

ὅτι αὐτὸς δὲν θὰ ἔκαμνε ὁσδήποτε νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, γιὰ νὰ ἰδῇ τί ἦταν μέσα εἰς τοσουδάκι.

Ἐξελίχθη λοιπόν, πῆρε ἓναν πλάγιον δρόμον μέσα εἰς τὰς δάσους καὶ ἔφθασε πρῶτος εἰς τὸ σπίτι τοῦ κύρ Ἀλούπης. Ἐκεῖ διεσκέδασε λίγην ὥρα μὲ τὸ νὰ χοροπηδᾷ εἰς τὸν κήπον του καὶ νὰ τοῦ πατῇ τὰ πεπόνια, ἔπειτα κρύφθηκε εἰς τοὺς θάμνους, κοντὰ εἰς τὴν πόρτα.

Σὲ λιγάκι ἔφθασε καὶ ὁ κύρ Ἀλούπης. Ἀνοίξε τὴν πόρτα, μπῆκε εἰς τὸ σπίτι, πέταξε τὸ τοσουδάκι χάμω, σὲ μιὰ γωνιά, καὶ ἔπειτα ἐκάνητο νὰ ξεκουρασθῇ κοντὰ εἰς τὴν φωτιά.

Τότε ὁ κύρ Κουνέλης ἐπρόβαλε τὸ κεφάλι του εἰς τὴν πόρτα καὶ φώναξε:

— Φίλε Ἀλούπη, ἔ, φίλε Ἀλούπη! Πάρε, σὲ παρακαλῶ, τὸ μπιστοῦνι σου καὶ τρέξε εἰς τὸν κήπον. Ἀκουσα τώρα δὲ ἓνα κατεργάρη πού σοῦ πατοῦσε καὶ σοῦ ξερρίζωνε τὰς πεπονιές σου. Ἀν θέλῃς νὰ τὸν πιάσῃς, τρέξε γρήγορα. Μὰ ἔλα λοιπόν, κουνήσου λιγάκι, κύρ Ἀλούπη!

Εἶπεν αὐτὰ ὁ κύρ Κουνέλης καὶ ἔφυγε μὲ τὰ τέσσαρα νὰ χωθῇ εἰς τοὺς θάμνους. Ὁ κύρ Ἀλούπης ἄρπαξε τὸ μπιστοῦνι του καὶ ἔτρεξε εἰς τὰς πεπονιές του, πού ἦταν φυτευμένες ἐκεῖ κοντὰ εἰς τὸ ποταμάκι.

Ἀλλὰ μόλις βγῆκε ἔξω αὐτός, ὁ κατεργάρης ὁ κύρ Κουνέλης ξετρύπωσε ἀπὸ τοὺς θάμνους καὶ μπῆκε εἰς τὸ σπίτι. Κύτταξε ὀλόγυρα καὶ εἶδε τὸ τοσουδάκι χάμω εἰς τὴν γωνιά. Τὸ πῆρε εἰς τὰ χέρια του, τὸ ἐψηλάφησε καὶ τότε ἄκουσε ἀπὸ μέσα μιὰ φωνή:

— Ἐ! μὰ θὰ μάφισῃς ἐπὶ τέλους νὰ βγῶ ἔξω; Ἀφισέ με λοιπόν!

Ἐκπληκτος ὁ κύρ Κουνέλης ὀπισθοχώρησεν ἓνα βῆμα. Ἐπειτα ἐκτύπησε τὸ πόδι του καὶ εἶπε:

— Νὰ σκάσω ἐγὼ ἂν μέσα 'ς αὐτὸ τὸ τοσουδάκι δὲν εἶνε ἐκεῖνη ἡ γρηῃ Χελώνα!

Τότε ἡ κυρά Χελώνα τοῦ εἶπε, καὶ ἡ φωνὴ τῆς ἔμοιαζε σὰ νὰ βγαίῃ ἀπὸ κανένα πηγάδι:

— Κύρ Κουνέλη, κύρ Κουνέλη! Ἀν οἱ ξέμου νὰ βγῶ, νὰ

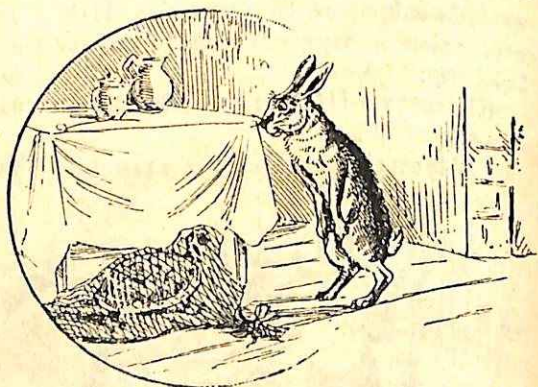
χαρῆς τὰ παιδιά σου, Πνίγηκα πιά καὶ στραβόθηκα ἐδῶ-μέσα. Βγάλε με, νὰ ζῇς!

Ὁ κύρ Κουνέλης ἔλυσεν τὸ τοσουδάκι, ἐβγάλε ἀπὸ μέσα τὴν κυρά-Χελώνα καὶ τὴν κουβάλησε μαζί του εἰς τοὺς θάμνους. Ἐκεῖ ἔψαξε καὶ σὲ λίγο βρῆκε μιὰ μεγάλη σφηκοσπηλιά τὴν ἐσκέπασε ἀμέ-

σως μὲ τὸ μαντήλι του, τὴν ἐκύνθησε ἀπὸ τὸν τόπον τῆς καὶ τρέχοντας τὴν ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι τοῦ κύρ Ἀλούπης, ὅπου τὴν ἔχωσε μέσα εἰς τοσουδάκι. Τὸ ἔδεσε κατ'ὅσον σφικτὰ καὶ τὸ ἐπέταξε μὲ ὀρμὴν εἰς τὸ πάτωμα.

Αὐτὸ ἐρέθισε τὰς σφήκας, πού ἀμέσως ἐβγαλὸν τὰ κεντριά των, ἔτοιμες νὰ ὑποδεχθῶν μὲ αὐτὰ τὸν πρῶτον πού θὰ εἰσέρισκαν... Τότε ὁ κύρ Κουνέλης ἔφυγε καὶ ξανακρύφθηκε εἰς τοὺς θάμνους, γιὰ νὰ ἰδῇ τί θὰ συνέβαινε...

Σὲ λίγο γύρισε εἰς τὸ σπίτι ὁ κύρ Ἀλούπης ἀγριεμένος. Κυττοῦσε τὴν γῆ μὲ τὸ μπιστοῦνι του, καὶ ὅταν μπῆκε μέσα, βρόντηξε τὴν πόρτα μὲ θυμὸν. Ὁ κύρ Κουνέλης καὶ ἡ κυρά-Χελώνα τέντωσαν τ' αὐτιά τους νὰκούσουν. Ἀλλὰ εἰς τὴν

ἀρχὴ δὲν ἄκουσαν τίποτε... Ἦσυχία...

Ἐξαφνὰ ἀκούσθηκε ἓνας ταρανᾶς, ἓνας ὀρυκτός φοβερός, μιὰ παραγῆ μεγάλη. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ὀλόκληρο κοπάδι ἀπὸ ἀγελάδες ἔτρεχε καὶ ἄλωνιζε μέσα εἰς τὸ σπίτι τοῦ κύρ Ἀλούπης. Ἀπὸ τὸ μέρος πού κάθονταν ὁ κύρ Κουνέλης καὶ ἡ κυρά-Χελώνα, ἄκουγαν νὰ πέφτουν σακινιά, νὰναποδογυρίζουνται τραπέζια, νὰ σπάζουν πιατικά... Ἐπειτα ἡ πόρτα ἀνοίξε μὲ ὀρμὴν καὶ χύθηκε ἔξω ὁ κύρ Ἀλούπης, μὲ μανιωδὴ κινήματα, σὰ νὰ εἶχε τὸ διάβολο μέσα του.

Ὅλες ἐκεῖνες ἡ σφήκες τὸν κυνηγοῦσαν καὶ τὸν εἶχαν περικυκλωμένον ἀπὸ παντοῦ. Δέκα-δέκα μαζί τὸν τσιμποῦσαν 'ς ὅλο του τὸ σῶμα. Κ' ἐκεῖνος ξεφώνιζε, σὺρλιαζε, ἔκανε σὰν τρελλός,

μὰ ἦταν ἴσως ἡ πρώτη φορὰ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ πού κατὰλαβε τί θὰ πῇ κεντρί καὶ πόνος.

Κ' ἐνῶ τὸν τσιμποῦσαν ἡ σφήκα, — πού καλὰ τοῦ ἔκαναν, γιὰ τί ἤθελε καὶ ἐκεῖνος νὰ τοσουδαλίσῃ τὴν κακομοῖρα τὴν γρηῃ Χελώνα, πού δὲν ἐπείραζε κανένα; — αὐτὴ καὶ ὁ κύρ Κουνέλης ἐκυλιούνταν εἰς χόρτα ἀπὸ τὰ πολλὰ γέλια. Μὰ τί γέλια ἦταν ἐκεῖνα!.. Σὲ λίγο, κρατώντας τὰ πλευρά του, ὁ κύρ Κουνέλης εἶπε:

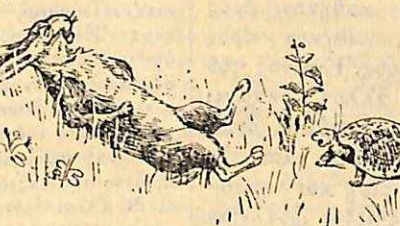
— Φθάνει πιά, γιὰ τί θὰ σκάσω!... Ἄ! ποτὲ δὲν ἐγγέλσασ ἔτσι εἰς τὴν ζωὴν μου!.. Ἐλα, πάρε τώρα, κυρά-Χελώνα,

γιὰτί λίγο ἀκόμη καὶ θὰ λιποθυμήσω.

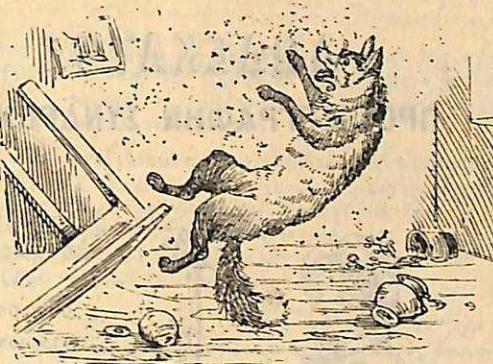
— Πάρε, νὰ σὲ χαρῶ, γιὰτί καὶ ἐγὼ τὰ ἴδια θὰ πάθω! εἶπεν ἡ κυρά Χελώνα.

Ἐτοὶ σηκώθηκαν καὶ τράβηξαν γὰρ τὰ σπίτια τους. Καὶ ὁ κύρ Κουνέλης ἦταν πολὺ εὐχαριστημένος πού ξαναγέλασεν ἐκεῖνο τὸν κατεργάρη τὸν Ἀλούπη καὶ τοῦ ἐπαίξεν ἓνα παιγνίδι πού δὲν θὰ τὸ ξεχάσῃ, βέβαια ποτέ.

Εἶχε προηθῇ ὁ κακομοῖρης ἀπὸ τὰ κεντήματα τῶν σφηκῶν καὶ εἶχε γίνῃ τούμπανο. Γι' αὐτὸ πολλές ἡμέρες ἀ-

ναγκάστηκε νὰ μείνῃ στὸ σπίτι του καὶ νὰ βάζῃ ἀλοιφές καὶ καταπλάσματα... (Τέλος)

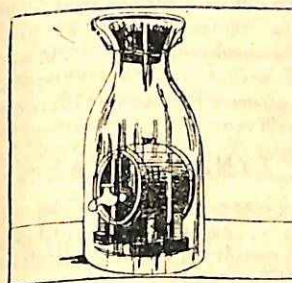
Τὰ καινούργια κατορθώματα τοῦ κύρ Κουνέλη καὶ τοῦ κύρ Ἀλούπης, γιὰτί ἔχουν ἀκόμη πολλὰ, — θὰ σὰς τὰ διηγηθῶ καμμιὰν ἄλλη φορὰ, ἂν εἴσθε φρόνιμα παιδιά.

Πρὸς τὸ παρόν, μᾶς φθάνουν αὐτὰ γιὰ νὰ βγάλωμὲ τὸ συμπέρασμα: Ὁ σὺ κατεργάρης καὶ ἂν εἶνε κανεὶς, πάντα θὰ βρεθῇ ἓνας ἄλλος, πὺ κατεργάρης, νὰ τὸν γελάσῃ. Ὅπως εἶδαμὲ, τὴν ἐπαθεν ὁ Ἀλούπης, ὁ φημισμένος αὐτὸς κατεργάρης, μὲ τὸν Κουνέλη. Ὅχι λοιπόν κατεργαριές!..

(Τέλος) ΚΙΜΩΝ ΑΛΚΙΔΗΣ

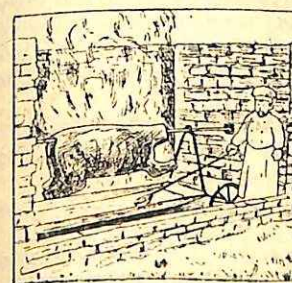
ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΟΣΜΩΝ

Ἔργον ὑπομονῆς

Πῶς τὸ βαρέλι αὐτό, πού βλέπετε μέσα εἰς τὴν φιάλην, ἡμπόρεσε νὰ περάσῃ ἀπὸ τὸ στενὸν τῆς στόμιον: Ἀπλοῦστατα: τὰ διάφορα τεμάχια, πού τὸ ἀποτελοῦν, εἰσῆλθον ἓνα-ἓνα μὲ τσιμπιδάκι καὶ κατόπι συνεκολλήθησαν. Διὰ νὰ ἐκτελεσθῇ ὁμοῦ τὸ θαυμασιόν αὐτὸ ἔργον ὑπομονῆς, ἐχρειάσθησαν τρεῖς ὀλόκληροι μῆνες.

Τὸ φητὸν τοῦ Γαργαντού

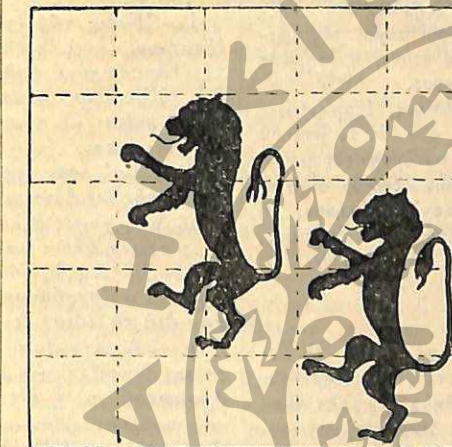

Διὰ νὰ ἐορτάσῃ τὴν νίκην τοῦ ἵππου τοῦ Νuage εἰς τὰς ἵπποδρομίας τοῦ Ὁτέιλ, ὁ κ. Γ. Κούνινγκτων προσέκαλεσε τοὺς φίλους του καὶ τοὺς συναδέλφους του νὰ φάγουν ἓνα βῶδι, τὸ ὁποῖον ἐψήθη ὀλόκληρον εἰς φούρνον κατασκευασθέντα ἐπιτηδες. Ἡ εἰκὼν μας παριστᾷ αὐτὸ τὸ

ψητὸν, τὸ ἄξιον τοῦ Γαργαντού, εἰς τὴν σούβλαν του.

Ἑβδομαδιαῖοι Διαγωνισμοὶ

α') Πρόβλημα

Ἰδοὺ τεμάχιον ὑφάσματος ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶνε κεντημένοι δύο λέοντες. Πρόκειται νὰ τὸ κόψετε εἰς τέσσαρα τεμάχια καὶ κατόπι νὰ τὰ συρράψετε ἀνα δύο, ὥστε νὰ σχηματισθοῦν δύο σημαῖαι μὲ ἓνα λέοντα ἐκάστη. Σημειώσατε, ὅτι οἱ λέοντες δὲν πρέπει νὰ κοποῦν καὶ ὅτι θὰ χρησιμοποιηθῇ ὅλον τὸ ὑφάσμα· αἱ δὲ δύο σημαῖαι πρέπει νὰ εἶνε τετράγωνοι, ἀλλὰ διαφόρου μεγέθους.

β) Συμπλήρωσις παροιμίας
λλ. τὰ τοῦ λ.... καὶ ἄ... α τῆς κου.....

Ἀντὶ τῶν στιγμῶν νὰ τεθοῦν γράμματα, ὥστε νὰ σχηματισθῇ μιὰ παροιμία.

Ἀθήναις: Κάθε συνδρομητὴς, ἀγοραστὴς ἢ ἀναγνώστης τῆς Διαπλάσεως, ἀπὸ τὰς Ἀθῆνας, τὰς Ἑσπείρας καὶ τὸ Ἑξωτερικόν, εἰμπορεῖ νὰ στείλῃ τὴν λύσιν εἰς τὸ γραφεῖόν μας (38, ὁδὸς Εὐριπίδου), συνοδεύων τὴν ἀποστολὴν του μὲ μίαν δεκάραν ἢ μὲ ἓνα δεκάλεπτον γραμματόσημον. Τὰ ὀνόματα ὁλων τῶν λύτῶν θὰ δημοσιευθοῦν. Ἀναλόγως δὲ τοῦ ποσού το ὁποῖον θαποτελεσθῇ, θὰ ἐγγράψωμεν καὶ πάλιν διὰ κλήρου μερικὸν λῦτας ὡς συνδρομητὰς τῆς Διαπλάσεως δωρεάν.

Δανθασμένη Ζωγραφικὴ

Εἰς τὴν εἰκὼνα τοῦ προηγουμένου φύλλου, ὁ ζωγράφος παριστᾷ ἓνα γαλλικὸν ἡμεροδείκτην μὲ 31ην Φεβρουαρίου, ἐνῶ ὡς γνωστὸν, ὁ Φεβρουάριος ἔχει μόνον 28 ἡμέρας καὶ ὁσάκις τὸ ἔτος εἶνε δίσεκτον, 29.

Λύσις τοῦ Παιγνίου τοῦ 45ου φ.

Αἱ ζητούμεναι λέξεις εἶνε: Λέων, λεοπαρδαλὶς, τίγρις, κύων, ὕαινα, κάμηλος, λύκος, ἵππος, ἔλαφος.

ΔΩΔΕΚΑΤΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣ ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΓΟΡΑΣΤΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΑΠΛΑΣΙΝ ΤΟΥ 1912

Ι όνομάζομεν εἰς τὸν κύ-
κλον μας Ξεσπάθωμα ; Τὴν
διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῶν
προθυμοτέρων καὶ δραστη-
ριωτέρων φίλων μας, ἐγ-
γραφὴν νέων συνδρομητῶν
ἢ ἀγοραστῶν. Οἱ ξεσπαθῶντες
ἀντιλαμβάνονται τὸ Ξεσπάθωμα
ὡς καθήκον. Καθῆκον πρὸς
τὸν ἑαυτὸν των, καθῆκον πρὸς
τὴν Διάπλασιν, καθῆκον πρὸς
τοὺς ἄλλους ὅλους. Ἐκείνος ποῦ
ἐγγράφει ἕνα ἄλλον, κάμνει
πρῶτα καλὸν πρὸς αὐτόν, διότι
τοῦ ἀνοίγει τὰ μάτια καὶ τὸν
κάμνει νὰ γνωρίσῃ καὶ νὰ πο-
λεύσῃ τὴν παντοειδῆ ὥφελισιν

τοῦ περιοδικοῦ μας. Δεύτερον κάμνει καλὸν πρὸς τὴν Διάπλα-
σιν, διότι συντελεῖ εἰς τὴν αὐξησιν τῆς κυκλοφορίας τῆς καὶ
ἐπομένως τῆς εὐημερίας τῆς. Τρίτον κάμνει καλὸν πρὸς τὸν
ἑαυτὸν του, διότι γίνεται ἀξίος τῶν τιμῶν καὶ τῶν ἀμοιβῶν τοῦ
βραβείου. Τέταρτον κάμνει καλὸν πρὸς ὅλους ἐν γένει, διότι
σκοπὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶναι πάντοτε ἡ αὐξησις καὶ ἡ βελ-
τίωσις τοῦ περιοδικοῦ μας, τὸ δὲ περιοδικόν μας ἀπευθύνεται
πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλληνοπαίδας.

Ποῖος ἐὰν συλλογισθῇ καὶ σταθμίσῃ καλῶς τὰνωτέρω, δὲν
οὐδὲν ὀκλήσῃ νὰ ξεσπαθῶσῃ καὶ δὲν οὐδὲν καταβάλλῃ πᾶσαν ἐνέ-
ργειαν πρὸς ἐγγραφήν νέων συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν εἰς τὴν
Διάπλασιν τοῦ 1912 ; Δὲν χρειάζεται τώρα παρὰ νὰ διαβάσῃ
μὲ μεγάλην προσοχὴν τοὺς ὅρους τοῦ Διαγωνισμοῦ :

ΟΙ ΟΡΟΙ ΤΟΥ 12^{ου} ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΩΜΑΤΟΣ

Α'.—Ὁ διαγωνισμὸς τοῦ Ξεσπαθώματος εἶναι ἐτήσιος. Θὰ λήξῃ
τὴν 30 Σεπτεμβρίου 1912 καὶ θὰ περιλάβῃ ὅλους ὅσοι μέχρι τῆς ἡμέ-
ρας ἐκείνης θὰ ἔχουν πωλῆσαι φυλλάδια τοῦ 34ου ἔτους, ἢ ἐγγράφῃ
νέον οὐ συνδρομητὰς ἐτήσιους, ἐξαμηνίους ἢ τριμήνιους.

Β'.—Οἱ ἐγγράφοντες νέους συνδρομητὰς ἐτήσιους, ἐξαμηνίους ἢ
τριμήνιους θὰ λογαριάζονται εἰς διαθέσαντες τῶσα φυλλάδια, ὅσα θὰ
σταλοῦν ἐν ὅλῳ πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐγγραφέντας συνδρομητὰς μέχρι
τῆς λήξεως τῆς συνδρομῆς των. (Διηλαθὴ ὁ ἐγγράφων ἐτήσιον συνδρο-
μητὴν, ὑποτίθεται ὅτι ἐπώλησε 52 φυλλάδια, ὁ ἐγγράφων ἐξαμηνίον, 26
φυλλάδια, ὁ ἐγγράφων τριμήνιον, 13 φυλλάδια, δύο συνδρομητὰς ἐτήσιους,
104 φυλλάδια, κτλ. Ἐπὶ τῇ βάσει ταύτῃ τὰ βραβεῖα θὰ ἀπονεμηθοῦν ὡς
ἑξῆς :

Βραβεῖον πρώτης τάξεως

Τὸ βραβεῖον τοῦτο θὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας ὅσοι μέχρι τῆς 30 Σε-
πτεμβρίου 1912 θὰ ἔχουν διαθέσει, (εἴτε μὲ ἀγοραστὰς εἴτε μὲ συνδρο-
μητὰς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο), 530 φυλλάδια καὶ ἄνω, δηλαδὴ φυλλάδια ἀνα-
λογούντα πρὸς ἐτήσιον συνδρομὰς περισσοτέρας τῶν δέκα. Ὅλων τού-
των θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν «Διάπλασιν» ἡ εἰκὼν, ὁ δὲ διαθέσας τὰ πε-
ρισσότερα φυλλάδια ὁ ἀνακηρυχθῇ Κορυφαῖος, καὶ ἡ εἰκὼν του θὰ δη-
μοσιευθῇ ἐν τῇ μέσῳ τοῦ συμπλέγματος τῶν ἄλλων εἰς μεγαλύτερον σχήμα.

(Ἄν εἰς τὸν Διαγωνισμὸν τοῦτον λάβουν μέρος καὶ μικροὶ σύλλο-
γοι ἢ ὁμάδες συνδρομητῶν ἀπὸ κοινοῦ ἐνεργούντων πρὸς ἐγγραφήν συν-
δρομητῶν ἢ πώλησιν φυλλῶν, τότε ἀνακηρυχθῇ χωριστὰ καὶ Κορυ-
φαῖος τῶν Ὁμαδῶν).

Εἰς τοὺς τυγχόντας πρώτης τάξεως Βραβεῖον, πλὴν τῆς δημοσιεύσεως
τῶν εἰκόνων των, θὰ σταλοῦν ὡς δῶρον βιβλία, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γρα-
φεῖου μου ἐκδομένων κατ' ἐκλογὴν τοῦ βραβευθέντος (ἢ τοῦ μόνου
τόμου Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης, ἢ συνδρομῇ Διαπλάσεως τοῦ ἐπιόν-
τος ἔτους, ἀλλὰ τίποτε ἄλλο ἐκτὸς αὐτῶν). Ἡ ἀξία τῶν βιβλίων του-
των θὰ εἶναι ἀνάλογος πρὸς τὸ πᾶν τῶν φυλλῶν, τὰ ὅποια διαθέσεν
ἐκεῖνος. Καὶ ὁ μὲν Κορυφαῖος θὰ ὑπολογισθῇ 30 λεπτά δι' ἐκάστην δε-

κάδα φύλλον, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς τάξεως ταύτης λεπτά 25. Παραδειγ-
ματος χάριν, ὁ διαθέσας 1500 φυλλάδια ἂν εἶναι Κορυφαῖος, ὁ παραγ-
γελὴν βιβλία ἀξίας φράγκων 45 (150×30) ἂν δὲ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἄλλους.
φρ. 37.50 (150×25). Ἴδε καὶ τὴν κατωτέρω Σπουδαίαν Ἀήλωσιν.

Βραβεῖον Δευτέρας Τάξεως

Ἡ τάξις αὕτη θὰ περιλάβῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μέχρι τῆς 30 Σε-
πτεμβρίου 1912 θὰ ἔχουν διαθέσει, (εἴτε μὲ ἀγοραστὰς, εἴτε μὲ συν-
δρομητὰς, εἴτε καὶ μὲ τὰ δύο) ἀπὸ 25 ἕως 520 φυλλάδια, δηλαδὴ φυλλάδια
ἀναλογούντα πρὸς μίαν ἕως δέκα συνδρομὰς.

Ἐκ τούτων θὰ βραβευθοῦν, καὶ θὰ δημοσιευθῇ ἡ εἰκὼν των, οἱ ἐκ-
οισίντε πρῶτοι, κατὰ σειράν, οἱ ὅποιοι θὰ ἔχουν διαθέσει τὰ περισσό-
τερα. Ἰδὲν δὲ συμπέσῃ ὁ εἰκοστός πέμπτος νὰ ἔχῃ διαθέσει τὸν αὐτὸν
ἀριθμὸν φυλλῶν μ' ἕνα ἢ περισσοτέρους ἐκ τῶν ἐπομένων, τότε θὰ
συμπεριληφθῶν καὶ αὐτοὶ εἰς τὸ Δεύτερον βραβεῖον καὶ θὰ δημοσιευθῇ
ἡ εἰκὼν καὶ ὅλων τούτων, ὅσοιδήποτε καὶ ἂν εἶναι.

Καὶ πρὸς τοῦτοις θὰ σταλοῦν βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ
τοῦ γραφεῖου μου ἐκδομένων, μὲ μόνην τὴν διαφοράν, ὅτι ὁ μὲν
πρῶτος τῆς τάξεως θὰ ὑπολογισθῇ 25 λεπτά δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλον,
οἱ δὲ ἄλλοι λεπτά 20. Ἴδε καὶ τὴν κατωτέρω Σπουδαίαν Ἀήλωσιν.

Ἑταῖνος

Ἑταῖνος θὰ ἀπονεμηθῇ πρὸς πάντας τοὺς λοιποὺς, καὶ θὰ τοῖς στα-
λοῦν ὡς δῶρον βιβλία κατ' ἐκλογὴν των, ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ γραφεῖου
μου ἐκδομένων, ἀξίας 15 λεπτῶν δι' ἐκάστην δεκάδα φύλλον.

Σπουδαία Ἀήλωσις

Τὰ ἀνωτέρω βραβεῖα ἰσχύουν μόνον διὰ τοὺς ἐγγράφοντας συνδρο-
μητὰς. Οἱ Πράκτορες, οἱ διαθέτοντες φυλλάδια εἰς ἀγοραστὰς λαμβά-
νουν μόνον τὰ 2/3 τοῦ βραβεῖου, διότι αὐτοὶ πωλοῦν φυλλάδια, ὅχι πρὸς
20, ἀλλὰ μόνον πρὸς 10 ἢ 15 λεπτά. (Παραδειγματος χάριν, ἂν ὁ
κορυφαῖος ὁ διαθέσας 1500 φυλλάδια, διαθέσῃ τὰ 500 εἰς συνδρομητὰς καὶ
τὰ 1000 εἰς ἀγοραστὰς, δὲν ὀκλήσῃ νὰ λάβῃ βιβλία ἀξίας 45 φρ. ἀλλὰ μόνον
35, — ἢ τοῦ 15 φρ. διὰ τὰ 500 φυλλάδια τῶν συνδρομητῶν καὶ 20 φρ.
διὰ τὰ 1000 φυλλάδια τῶν ἀγοραστῶν — ἂν δὲ διαθέσῃ καὶ τὰ 1500 φυλ-
λα εἰς ἀγοραστὰς, ὁ δὲ λάβῃ βιβλία 30 φρ. μόνον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ
δι' ὅλους τοὺς ἄλλους βραβευθέντας ἢ ἐπαινεθέντας.)

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ

1.—Ἐκτὸς τῶν ἐτησίων συνδρομητῶν, δύναται τις νὰ ἐγγράφῃ καὶ
ἐξαμηνίους (ἀντὶ φρ. 4.50 διὰ τὸ Ἑσωτερικόν, καὶ φρ. γρ. 5.50 διὰ
τὸ Ἑσωτερικόν), καθὼς καὶ συνδρομητὰς τριμήνιους (ἀντὶ φρ. 2.50
διὰ τὸ Ἑσωτερικόν καὶ φράγκων 3 διὰ τὸ Ἑσωτερικόν). Πᾶσα παραγ-
γελία πρέπει νὰ συνοδεύεται ἀπαραίτητος ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου, ἄλλως
δὲν ἐκτελείται.

2.—Ἐφ' ὅσον ἐγγράφει τις συνδρομητὰς, πρέπει νὰ στέλλῃ ἐκά-
στοτε τὰς διευθύνσεις των καὶ τὸ ἀντίτιμον τῆς συνδρομῆς των ἄνευ
ἀναβολῆς, χωρὶς δηλαδὴ νὰ περιμένῃ νὰ ἐγγράφῃ καὶ ἄλλους διὰ νὰ
τοὺς στείλῃ ὅλους μαζί.

3.—Ἐγγραφή νέου συνδρομητοῦ, διὰ νὰ λογαριασθῇ ὡς ξεσπάθωμα,
πρέπει ὁ ἐγγράφων αὐτὸν νὰ ἔχῃ ἤδη πληρῶσιν τὴν συνδρομὴν
του διὰ τὸ ἴδιον ἔτος, δὲν εἶναι ὅμως ἀνάγκη νὰ ἔχῃ καὶ ψευδώνυμον.

4.—Λί ἐγγραφαὶ τῶν ἀπὸ τῶν λογαριάζονται εἰς τὸ Ξεσπάθωμα
ἐπίσης θεωρεῖται ὡς ξεσπάθωμα τοῦ ἐμβάσαντος τὸ ἀντίτιμον συν-
δρομητοῦ καὶ ἡ ἐντὸς τοῦ ἴδιου ἔτους ἀνανέωσις τριμήνου ἢ ἐξαμή-
νου συνδρομῆς νέου συνδρομητοῦ, ἐγγραφέντος τὸ πρῶτον εἴτε ὑπ' αὐτοῦ
εἴτε ὑπ' ἄλλου. (Ἡ ἀπ' εὐθείας ὅμως ἀνανέωσις τῶν τριμήνων καὶ ἐξα-
μήνων δὲν λογαριάζεται εἰς τὸ ξεσπάθωμα.)

5.—Εἰς τὰς κληρώσεις τῶν δώρων τῆς Διαπλάσεως θὰ λάβου μέ-
ρος καὶ οἱ νέοι συνδρομηταί, οἱ ἐγγραφόμενοι διὰ τοῦ Ξεσπαθώματος,
κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Λαχείου.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΔΙΑ ΠΡΑΚΤΟΡΑΣ

1.—Πράκτωρ τῆς «Διαπλάσεως» δύναται νὰ γίνῃ πᾶς συνδρομη-
τῆς, ἀναλαμβάνων πώλησιν φυλλαδίων, ἢ τοῖς εὐρίσκων ἀγοραστὰς.

2.—Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται διὰ τοὺς ἀγοραστὰς τῶν Πρακτορῶν
10 λεπτά εἰς τὸ Ἑσωτερικόν καὶ 15 λεπτά εἰς τὸ Ἑσωτερικόν.

3.—Τὰ φυλλάδια στέλλονται πρὸς τοὺς πράκτορας, οἱ ὅποιοι φροντί-
ζουν νὰ εἰσπράττουν τὸ ἀντίτιμον καὶ νὰ μὴ τοῦ στέλλουν. Φύλλον
ἀπ' εὐθείας πρὸς ἀγοραστήν δὲν στέλλεται.

4.—Ὁ ἀγοραστής οὐδὲν δικαίωμα χρείζει. Διὰ ν' ἀποκτήσῃ δι-

καίωμα συνδρομητοῦ, νὰ λαμβάνῃ δηλ. μέρος εἰς τὴν Ἀλληλογρα-
φίαν καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς, νὰ τῷ στέλλεται τὸ φύλλον ἀπ' εὐ-
θείας εἰς τὸν ὄνομα τοῦ μ' ἐντυπον ταινίαν, κτλ. πρέπει νὰ πληρῶσῃ
μίαν τριμήνιον τοῦλάχιστον συνδρομὴν. Ἀλλ' ἂν θέλῃ νὰ λάβῃ καὶ
ψευδώνυμον ἰσχύον μέχρι τέλους Νοεμβρίου 1912, τότε πρέπει νὰ
προκαταβῇ καὶ 1 φράγκον, ὡς ἐκαστοῦ διὰ πάντας τοὺς συνδρο-
μητὰς ἀνεξαιρέτως.

5.—Χάριν εὐκολίας, στέλλω πρὸς τοὺς Πράκτορας ἐπὶ πιστώσει
φύλλα ἐνὸς μόνου μηνός. Ἀλλ' ἂν εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνός δὲν μὴ
στείλουν τὸ ἀντίτιμον, παύω τὴν περαιτέρω ἀποστολὴν ἄνευ εἰδοποι-
σεως, καὶ οὕτε τοὺς συμπεριλαμβάνω εἰς τὸν Διαγωνισμὸν ἂν δὲν ἐ-
ξοφλήσουν τὸ χρέος των, μὲ τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύω καὶ τὰ ὀνό-
ματά των.

ΤΟ 34^{ον} ΕΤΟΣ

ΑΠΟ 1ης Δεκεμβρίου 1911, ἡ «Διά-
πλασις τῶν Παιδῶν» εἰσέρχεται εἰς τὸ
34ον αὐτῆς ἔτος. — Οἱ συνδρομηταί μας,
τῶν ὁποίων ἡ συνδρομὴ ἔληξεν ἤδη, ἢ
λήγει μετ' ὀλίγον, παρακαλοῦνται Ν' ΑΝΑ-
ΝΕΩΣΟΥΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ των ἐγ-
καίρως, καὶ εἰ δυνατόν ἀπὸ τοῦδε, πρὸς
ἀποφυγὴν τῆς μεγάλης συσσωρεύσεως
ἐγγραφῶν κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους.

Οἱ ἐγγραφόμενοι ἢ ἀνανεοῦντες τὴν
συνδρομὴν των, ἐτησίαν ἢ ἐξαμηνίαν, ἀπὸ
σήμερον μέχρι τῆς 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ, θὰ
λάβουν μέρος εἰς τὴν ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗΝ
ΚΛΗΡΩΣΙΝ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τοῦ
προσεχούς Δεκεμβρίου, καθ' ἣν ὁ κλη-
ρωθὸς μόνος, εἰς μόνον, θὰ κερδίσῃ ΜΙΑΝ
ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΜΕΤΟΧΗΝ τῆς Ἑθνικῆς
Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δραχμῶν
100, μ' ἐπιπλέον κέρδους φρ. 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1912 θὰ
γίνωνται ΑΛΛΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΚΛΗΡΩΣΕΙΣ
Δώρων ποικίλων, ἀξίας 1600 ἔν ὅλῳ
δραχμῶν, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων, κατὰ
τοὺς ὅρους τοὺς δημοσιευθέντας εἰς τὸ
46ον φύλλον, σελ. 371, διὰ συμμετέχουν
οἱ ἐγκαίρως προπληρώσαντες τὴν συν-
δρομὴν των διὰ τὸ 1912. Τὰ Δώρα, διὰ
τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμοὺς ἐκάστης
τῶν τεσσάρων τούτων Κληρώσεων, θὰ εἶ-
νε ὅμοια μὲ τὰ τῆς Τετάρτης Κληρώσεως
ἑ. ἑ. ἢ ὁποῖα δημοσιεύεται ὀπισθεν.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ“

Ἀθήναι, 38, ὁδὸς Εὐριπίδου
τὴν 19ην Ὀκτωβρίου 1911

ΤΟ ΑΘΡΟΝ ΒΡΑΒΕΙΟΝ

ἀπονέμεται σήμερον μετὰ τῶν συγχαρητηρίων
μου εἰς τὴν **Εἰκοστὴν Πέμπτην Μαρτίου**,
τὸν παλαιόν μου φίλον, ὁ ὅποιος διαγωνιζό-
μενος ἀπὸ τοῦ 1904 ὑπὸ διάφορα ψευδώνυμα,
(**Ἀῖρα τῆς Ἀνοίξεως**, **Ἀσπὴρ τῆς Χίου**, **Χια-
κὸς Οὐρανός**, **2ῃ Μαρτίου**), ἔλαβεν εἰς δια-
φόρους Διαγωνισμούς ἐπαίνους καὶ βραβεῖα δι-
δόντα ἄθροισμα τὴν Μονάδα καὶ πλεόν (1^{2/32}).
Ἡ σημεῖωσις ποῦ μοῦ ἔστειλεν ἀκριβεστάτην.
Ἄς ζητήσῃ ὅθεν τοὺς τόμους ποῦ θέλει διὰ
τὸ βραβεῖον καὶ ἂς μὴ στείλῃ τὴν φωτογρα-
φίαν του πρὸς δημοσίευσιν.

ΔΙΑ ΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

Πολλοὶ μοῦ γράφουν ὅτι τοὺς ἀρέσει τὸ
δεῖναι ἢ τὸ τοῦδε ψευδώνυμον καὶ μὲ παρακα-
λοῦν ἂν εἶναι ἐλεύθερον νὰ τοὺς τὸ φυλλάδιον.
Ἀλλὰ τί ἐννοοῦν μὲ αὐτό ; Νὰ τὸ φυλλάδιον
τῆς μνήμης μου ἢ εἰς τὸ σურτάρι μου ; ...
Ἀλλ' οὐτε τίτοιον σურτάρι ἔχω εἰς τὸ γρα-
φεῖόν μου, οὐτε ἡ μνήμη μου εἰμφορεῖ νὰ ἐν-
θυμῇται ποῖον ψευδώνυμον ἀγαπάσθῃς ὁ Α.
καὶ ποῖον ὁ Β. Ὡστε ὁ καλλίτερος τρόπος
διὰ νὰ ἔχῃ κανεὶς τὸ ψευδώνυμον ποῦ θέλει

διὰ τὸ 1912, εἶναι νὰ τὸ πληρῶσῃ ἀπὸ τώρα
διὰ νὰ τοῦ ἐγκριθῇ εἰς τὸ 1ον φυλλάδιον τοῦ
Δεκεμβρίου.

Καὶ κατὰ ἄλλο πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν
σας, τὸ ὅποῖον θὰ τὸ βάλω φέτος καὶ εἰς τὸν
Κανονισμὸν. Τὰ ἐκτενῆ, τὰ πολυλέξα ψευδών-
υμα ἀπαγορεύονται. Δύο λέξεις τὸ πολὺ πρέ-
πει νὰ εἶναι τὸ ψευδώνυμον (ἐκτὸς τοῦ Ἀρ-
θρου) : **Ἦονχο Ἀεράκι**, **Ἐξορίστος Ἀττίς**,
Ἐλπίς τοῦ Μέλλοντος, **Ὀνειρον τῶν Δούλων**.
Ἐκείνης ἢ σφαιραπαδοῦσες : **Φανή τῆς**
Ἀλκυονίδος Ἑλληνικῆς Πατρίδος, ἢ **Κυανό-
λευκος Σημαία τῶν Ἑθνικῶν Ἑλπίδων** κτλ.
κτλ. πρέπει νὰ λείψουν. Καὶ τῶπον πινύουν
καὶ ἀκαλαίσθητα εἶναι. Ἐν γένει τὰ συντομώ-
τερα ψευδώνυμα εἶναι καὶ τὰ ὀριότερα. Ἐγὼ
δὲ προτιμῶ τὰ μικρά, τὰ μονόλεξα : **Συμφίς**,
Ἐκάβη, **Χάων**, **Κρητικοπούλα**, **Μοσκιά**, **Α-
ρχομπελῆ**, **Κυκλαμιά**, **Εὐδωράναι** ... Τί καλὰ
ἂν ἦσαν ὅλα ἐστὶ !

Ἐξορίστος Ἀττίς, ὁ κ. Φαῖδων θὰ εὐχα-
ριστήσῃ πολὺ νὰ πάρῃς ὡς ψευδώνυμον τὸ ὄ-
νομα τῆς ἡμετέρας σου. Ναί, καὶ τὰ δύο
κοριτσάκια σου πηγαίνουν εἰς τὸ σχολεῖον καὶ
σὲ γλυκοφλοῦν.

Ἀσπὴρ Ἑσπερινόν, παλαιὸν μου φίλε, πι-
στὲ καὶ ἀγαπημένε, ἔλαβα τὴν συνδρομὴν σου
διὰ τὸ 1912 καὶ σοὺ ἀνεπέσωκα τὸ ψευδώνυμον
σου. Θεομότητος εὐχαριστίας καὶ προσήσεις.

Ἡ Ἑλληνικὴ Δόξα ἄρχισε τὸ ξεσπάθωμα
καὶ μοῦ ἔγρε 14 ἀγοραστὰς ἐπὶ τοῦ παρόντος.
Δὲν εἶναι ἀκόμη εὐχαριστήμενη, ἀλλὰ ἔχει
ἐλπίδας ὅτι θὰ τοὺς αὐξήσῃ. Μόνον ἀπὸ αὐ-
τῶν, φαντασθῆτε πόσον μ' ἀγαπᾷ καὶ πόσον
θέλει νὰ ἐργασθῇ διὰ τὴν διάδοσίν μου. Μὰ
δὲν ἔχω λέξεις νὰ τὴν εὐχαριστήσω !

Ναί, Φοιτητικὴ Συντροφίᾳ, τὸ νέον μυ-
θιστόρημα τοῦ 1912 δὲν εἶναι μόνον ἐξῆγον, ἀλ-
λά καὶ ἐκτενές. Θὰ βαστάξῃ ὁλόκληρον τὸ ἔ-
τος. Θὰ δημοσιεύσω ὅμως, ἐκτὸς αὐτοῦ, καὶ
δύο-τρία μικρότερα.

Βάρεα τοῦ Κανάρη, μ' ἐρωτᾷς διὰ πρᾶγ-
μα, τὸ ὅποῖον δὲν εἶδα. Ἰβήν ὅμως ἀκούσῃ
κ' ἐγὼ ὅτι γίνεται κατὰ τέτοιον. Ὡστε νὰ τὸ
ἀρνηθῶ εἴμφορα οὐτενὰ τὸ ἐπιβεβαιώσω. Εἰπέ
στὸ Τραπεζοῦλουν τοῦ Κάμπου χαιρετισμὰτα
καὶ περιμένω νὰ τελειώσουν αἱ διαπραγμα-
τεύσεις αἰσίως, διὰ νὰ μοῦ γράψῃ.

Ἀπὸ τοὺς βραβευθέντας εἰς τὸ Δημοψήφι-
σμα τῶν Ψευδωνύμων τοῦ 1910, πρώτη ἢ
δευτεροβάθμια **Ἑλλάς** μοῦ ἔστειλε τὴν φω-
τογραφίαν τῆς. Παρακαλῶ καὶ τοὺς ἄλλους
νὰ μοῦ στείλουν τὴν ἰδικήν των τὸ ταχύτερον,
διότι θέλω νὰ τὰς δημοσιεύσω ὅλας μαζί.

Ἀξίας ἐπιστολὰς μοῦ ἔστειλαν αὐτὴν τὴν
ἐβδομάδα καὶ οἱ ἑξῆς : **Βασιλεῖς τῶν Βαλκα-
νίων**, **Μυσικός**, **Αὐθιχὸς Τηλέγραφος**,
Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος καὶ **Παροδό-
μος**. Ἀλλὰ ποῦ σήμερον τόπος !

ΔΙΑ ΤΗΝ Σ. Σ. Σ.

Ἐγκρίνονται : Διάφορα πεζὰ καὶ ἔμμε-
τρα τῆς : **Ἐξορίστου Ἀττίδος**, **Δουκίσσης**
τοῦ Λάντου, **Λορελαί**, **Ἰδανικοῦ τοῦ Καλλι-
τέχνου**, **Ἀθανασίου Διάκου**, **Μονώσεως**, **Γλυ-**

κατὰ των. — Ἡ πίστωσις τοῦ μηνός ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς σχε-
τικῆς παραγγελίας των. Δηλαδὴ, ἂν ζητήσουν προηγουμένα φυλλά-
δια τοὺς ἀγοραστὰς των, οφείλουν νὰ ἐμβάσουν μαζί μὲ τὴν παραγγε-
λίαν καὶ τὸ ἀντίτιμον, ἄλλως δὲν στέλλονται.

Κανὼν γενικός : — Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβάσις καὶ μεταγραφὴ
Ξεσπαθώματος. Διτήσεις συνδρομητῶν ἢ Συλλόγων περὶ μεταγραφῆς Ξε-
σπαθώματος γενομένου ὑπ' ἄλλου οἰουδήποτε καὶ ἐγγραφέντος ἤδη εἰς τὰ
βιβλία μας ἐπ' ὀνόματι τοῦ, οὐδόλως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν. Οἱ ἐγγρά-
φοντες ἐπομένως συνδρομητὰς ἐν ὀνόματι Συλλόγου, ἂς φροντίζουν νὰ
τὸ δηλώνουν ἐκαστοτε συγχρόνως μὲ τὴν παραγγελίαν των.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

καὶ **Ἑλπίδος**, **Ἑλληνικῆς Δόξης**, **Ἀναξα-
γόρα**, **Δευκοκράτου Ἀγριαίου** καὶ ἄλλα μι-
κρά διάφορα.

ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

Νέα ψευδώνυμα : **Ναυτίπαις τῆς Νίκης**
α. (Α. Ζ.) **Νοσιάρχος τῆς Ἑλλάδος** α.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Παρακαλώ πάντας τούς έχοντας ευχαρίστησιν νά μοί πέμπωσι γραμματόσημα: Ρωσσίας, Αυστρίας, Ρουμανίας, Βουλγαρίας, Σερβίας, ανταποδίδων: Ἑλλάδος, Γαλλίας, Ἀγγλίας, Αἰγύπτου, Τουρκίας. — Διευθύνσεις: Ἀγγελον Λουδάρδον, Τράπεζαν Ἀθηνῶν, Σμύρνην. — **Ἀπόγονος τοῦ Κοκοτρονῆ.** (14', 160)

Λευκοκύμαντος Αἰγιαλός, ὑποψήφιος Δημοληφίσματος. (14', 161)

Ανταλλάσσω ταχυδρομικά δελτάρια, καλολονάς. — Στυλιανός Ι. Παπαψιμάδης Poste-Restante, Πάτρας. (14', 162)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΘΕΟΤΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΤΟΥ 1911

**ΨΗΦΙΣΑΤΕ ΟΛΟΙ
ΚΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΜΕΤΑΝΟΗΣΕΤΕ!
ΑΣΠΡΟΟΟ!!** (14', 163)

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

127ος Διαγωνισμός
Δύσεων Αύγουστου—Νοεμβρίου

451. Δεξιόγραφος

Ρῆμα μαζί με σύμφωνον ἐνώνως
Καί μέρος τῆς οἰκίας φανερώνω.

Ἐστάλη ὑπό τοῦ Παρηγόρου Ἀγγέλου

452. Στοιχειόγραφος

Εἶμαι θεά μεγάλη
Ἄν μ' ἀποκεφαλίσῃς,
Θεόν τῶν Αἰγυπτίων
Εὐθύς θά σχηματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπό τοῦ Νικητοῦ Διαβάτου

453. Αναγραμματισμός

Μέσ' στό σῶμα σου θά μ. εὐρῃς,
Ὅπως ἔχω ἄν μ' ἀφίσῃς.
Κ' εἰς τόν ὦμον τόν ἐπαίτου,
Ἄν με ἀναγραμματίσῃς.

Ἐστάλη ὑπό τοῦ Ἀναγεννητοῦ τοῦ Ἑθνους

454. Κυβόλεξον

*** = Ρῆμα κοινότατον.
*** = Οὐρόνιον φαινόμενον.
*** = Θαλάσσιον φαινόμενον.
*** = Προφήτης Ἑβραῖος.

Καί καθέτως τὰ αὐτά.

Ἐστάλη ἀπό τὸ Αἱματοβαμμένο Ἑλληνικὸ Χῶμα

455. Ἐπιγραφή

Ε Δ Ι Α Κ Σ Η Π
Ν Ψ Η Ο Π Υ Ο
Τ Ι Σ Ι Ε Ν Ν Τ
Ο Σ Ο Υ Χ Α Π Ν
Κ Λ Ν Ε Ι Σ Τ Α

Ἰδοὺ καί μία Ἐπιγραφή...

Με λίγο κόπο καί προσοχή

Ἀπό τόν λύτη θά διαδοθῇ.

Ἐστάλη ὑπό τῆς Νέλλης

456. Ἀκροστιχίς μετὰ Ποικίλης Ἀκροστιχίδος

Τὰ μὲν ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελοῦν Κράτος τῆς Εὐρώπης, τὸ δὲ πρῶτον γράμμα τῆς πρῆτης, τὸ δεύτερον τῆς Δευτέρας τὸ τρίτον τῆς τρίτης καὶ οὕτω καθέξης, Κράτος τῆς Ἀσίας.

1, Τίτλν. 2, Ἰβραῖος Κριτής. 3, Φυτόν τῆς Αἰγύπτου. 4, Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ ἢ Ἅγιος. 5, Ρωμαῖος Αὐτοκράτωρ. 6, Ἀρχαία χώρα τῆς Εὐρώπης. 7, Χώρα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐστάλη ὑπό τοῦ Δωδωναίου

457. Ἑλλιποσύμφωνον

ΕΙ - ΙΕΙ

Ἐστάλη ὑπό Π. Ι. Σιμπατάκου

458. Γρίφος

I	I	o	o	o	o	πε	πε
I	Γῆ	o	o	o	o	πε	πε
I	I	o	o	o	o	πε	πε
I	I	o	o	o	o	πε	πε

Ἐστάλη ὑπό τοῦ Παπαγάλου τοῦ Τσάρου

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 38.

366. Αἶμος (ἔμ, ὅς.) — 367. Ἰωνᾶς - Ἰάσων. — 368. Λοκρῆς - ρῖς. — 369. Αἰ σιαγόνες καὶ ἡ γλῶσσα. (Δύο ἄλογ' ἄλωνίζουσι καὶ ἡ κυρὰ - Μαριτὰ σπρώχνει.)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

ΟΙ ΛΥΤΑΙ

ΤΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΥ ΤΟΥ 45 ΦΥΛΛΟΥ

[Ἴδε τὴν λύσιν εἰς τὴν σελίδα 377]

ἈΘΗΝΩΝ: Ἀθ. Σάγγινας, Νίκας Βέσσης, Γ. Ε. Σιμπατάκου, Δ. Ι. Μπαταῆς, Π. Σπ. Κανέλλης, Χαρ. Σούλης, Βηθεῖμ Χρ. Δημητρίου, Δημ. Π. Σπάρης, Νικ. Φ. Κλήρης, Οὐράνα Φ. Βουτζίνα, Α. Μ. Τσαουσόπουλος.

ΠΕΙΡΑΙΩΣ: Ἀλεξάνδρα Π. Δεுτράκου, Δημ. Κ. Καλῆς.

ΕΠΑΡΧΙΩΝ

ΑΝΔΡΟΥ: Κωνστ. Γ. Παντελλῆς.

ΓΥΘΕΙΟΥ: Δημ. Ἀν. Φραγγιάς.

ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ: Μιχ. Α. Σπυριογιαννόπουλος.

ΚΕΡΚΥΡΑΣ: Φωφ. Γ. Σάκαρα.

ΚΥΜΗΣ: Καλλιόπη Παπαϊωάννου (43-44).

ΔΑΥΡΕΙΟΥ: Χρ. Α. Τσελῶνης.

ΔΕΧΑΙΝΩΝ: Γεωργία Κ. Συλογιαννοπούλου.

ΔΙΜΝΗΣ: Γρ. Γ. Παπαγεωργίου, Εὐαγ. Σ.

Χαρίτων.
ΠΑΓΓΡΩΝ: Πρ. Χ. Τριάντης, Εὐγενία Χ. Τριάντη, Κωνστ. Γ. Φαριμακίδης, Αἰλίας Α. Ἀθανασίου.

ΠΥΡΓΟΥ (Ἠλείας): Ἀνδρ. Π. Φραγκούλης, Διονυσία Α. Κούτρα, Μαρία Α. Βογιάση, Χρυσή Κοκκινά, Μαρία Κορονοῦ. Ἀναστασία Μανία, Ἀριάννη Χρυσανθοπούλου, Εὐγενία Γούτου, Κατίνα Γαλιόση, Φραγκίσκη Καρατουλιῶτου, Μαρία Νικολοπούλου, Ξανθή Π. Δασίου, Φωτεινὴ Κ. Τσιαντζή, Μαρία Ἀργυροπούλου, Νίτσα Π. Κούκου, Φωτεινὴ Κ. Λούτση, Ἰουλία Σωτηροπούλου, Εὐθυμία Καραβασίλη, Ἀγγελική Κουμανιώτου, Βούλα Β. Τράβα, Ζοή Βλαχοδιαμαντή, Ἄννα Παπαθανασοπούλου, Σάσα Α. Καλλιλοπούλου, Ρούσα Ζ. Αμμουρά, Ἀλέξ. Α. Καλλιλοπούλου.
ΣΚΥΡΟΥ: Στ. Δημ. Βουλγαριδῆς.
ΣΠΑΡΤΗΣ: Ἀνδρ. Μάτου (41-45).
ΤΡΙΠΟΛΕΩΣ: Φειδ. Γ. Συλλυμνιώτης.
ΧΑΛΚΙΔΟΣ: Ξένη Α. Δουζίνα.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ

ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ: Γ. Ν. Παπαϊωάννου.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ: Ἐνδόξος Ἰωλῆς.

ΒΟΥΡΛΩΝ (Σμύρνης): Γ. Κρασόπουλος.

ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ: Γεωρ. Χρ. Χρηστίδης, Π. Ναταλία Ζ. Καζαντζή.

ΣΟΡΑΙΝΑ (Ρουμανίας): Ὀνειροπόλος Μεγάλης Ἑλλάδος.

ΤΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Τῶν εὐρόντων ὁδὴν τὴν λύσιν τὰ ὀνόματα ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρώσιον καὶ ἐκλήρωθησαν οἱ ἐξῆς δύο: ΦΕΙΔΙΑΣ Γ. ΣΥΛΛΙΜΝΙΩΤΗΣ μαθητὴς Γυμνασίου ἐν Τριπόλει καὶ ΜΑΡΙΑ Α. ΒΟΓΙΑΣΑΡΗ ἐν Πύργῳ ἐντεταλμένη δὲ διὰ μίαν τεμνητὴν ἑκάστης. Ἀμφοτέρω ἀπὸ 1 ὁβρίου.

Πλεονάζει δρ. 1,30 διὰ τὸν προσεχῆ Διαγωνισμ.

Οἱ ἀποστέλλαντες ἀνευ δεκαλέπτου τὴν λύσιν δὲν ἀναφέρονται, οὔτε οἱ ἀποστέλλαντες πεντάλεπτον ἀντὶ δεκαλέπτου. (Γραμματισμὸν ὁδωμανικὸν 10 παρὰ ἰσοδυναμεῖ με 5 λεπτὰ ὥστε διὰ 10 λεπτὰ χρειάζεται γραμματισμὸν 20 παρὰ).

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1911

Κατὰ τὰ προκηρυχθέντα, τὴν 15 Ὀκτωβρίου τὸ ἀπόγευμα, ἐτέθησαν εἰς τὴν Κληρωτικὴν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 2651, οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς ἀριθμούς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας ἔλαβον οἱ πληρώσαντες μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης συνδρομὴν ἐτησίαν, ἐνεαήμερον, ἑξάμηνον ἢ τριμήνιον, ἐντός τῆς ὁποίας συμπεριλαμβάνεται ἡ 15 Ὀκτωβρίου. Ἐκλήρωθησαν δὲ κατὰ σειράν οἱ ἐξῆς 50 ἀριθμοί:

1659, ἐκέρδισεν ἐν ὁρολόγιον τῆς τοῦτης.

908, 2203, ἐκέρδισεν ἑκάστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 40 κατ' ἐκλογὴν του.

801, 1748, 259, ἐκέρδισεν ἑκάστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 25 κατ' ἐκλογὴν του.

2464, 33, 1340, 870, ἐκέρδισεν ἑκάστος τόμους Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραχμῶν 15 κατ' ἐκλογὴν του.

547, 1403, 2298, 197, 71, ἐκέρδισεν ἑκάστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν Διαπλάσεως τοῦ προσεχοῦς ἔτους.

1842, 1113, 1230, 2020, 461, ἐκέρδισεν ἑκάστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ «Ἀγγέλου τῆς Ἀγάπης».

158, 2569, 1718, 765, 596, 348, 472, 1068, 1927, 688, ἐκέρδισεν ἑκάστος ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων φρ. 3, 50.

1524, 1010, 2172, 38, 827, 2616, 289, 844, 2457, 1092, 675, 1224, 1316, 599, 2496, 390, 2432, 1273, 224, 1365, ἐκέρδισεν ἑκάστος ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' Περιόδου ἐκ τῶν τιμωμένων 1 φρ.

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα τελευταίων ἀριθμῶν θά γίνη μαζί με τὸ 48 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, χωρὶς νὰ δικαιούται τις νὰ ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπὸ τῆς τύχης ἀπονεμηθέντος αὐτῇ δώρου δι' ἄλλου, οὔτε ἴσης οὔτε κατωτέρας ἀξίας. Πρὸς δὲ τοὺς κατόχους τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρδισαν τόμους κατ' ἐκλογὴν του, ἀπρωθύναμεν σήμερον ἐπιστολὴν, παρακαλοῦντες αὐτοὺς νὰ μᾶς ὀρίσουν ποῖους τόμους ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ 1912

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΤΟΥ 1912 θά γίνη τὴν πρώτῃν ἐβδομάδην τοῦ προσεχοῦς Δεκεμβρίου, καὶ θά λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν ὅλοι οἱ ἔχοντες πληρωσὴν ἐτησίαν ἢ ἑξαμηνίαν συνδρομὴν διὰ τὸ 1912 μέχρι τῆς 30 Νοεμβρίου ἐ. ε. τὸ βραδύτερον. Ὁ κληρωθὴσόμενος, εἰς μόνος, θά κερδίσῃ μίαν Μετοχὴν Λαχειοφόρον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, ἀξίας δρ. 100, μ. ἐλπίζα κέρδους δρ. 50,000.

Εἰς τὸ διάστημα τοῦ ἔτους 1912 θά γίνον ἀλλὰ τέσσαρες Κληρώσεις δώρων, ἀξίας 1600 ἐν ὅλῳ δραχμῶν, εἰς ἐκάστην τῶν ὁποίων θά συμμετέχουν οἱ ἐγκαίρως προπληρώνοντες τὴν συνδρομὴν τῶν διὰ τὸ 1912. Τὰ δώρα, διὰ τοὺς 50 κερδίζοντας ἀριθμούς εἰς ἐκάστην τῶν τεσσάρων τούτων κληρώσεων, θά εἶνε ὅμοια με τὰ τῆς ἀνωτέρω Τετάρτης Κληρώσεως τοῦ 1911.